

SLOVENEK.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemati velja:

Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr.

V administraciji prejemati velja:

Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za jeden mesec 1 gld.

V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto.
Posamne številke po 7 kr.

Naročnino in oznanila (insertate) vsprejema upravništvo in ekspedijer v „Katol. Tiskarni“, Vodnikove ulice št. 2.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma ne vsprejemajo.

Vredništvo je v Semenških ulicah št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izvemši nedelje in praznike, ob pol 6 uri popoldne.

Štev. 69.

V Ljubljani, v torek 27. marca 1894.

Letnik XXII.

Velika noč v Avstriji.

Poslednja leta ni več prejšnjega veselja v liberalnem taboru. Mirno spanje moti liberalcem to, da se je baš nasprotno zgodilo, nego so pričakovali. Mislili so, da se iz mest razširi liberalizem na kmete, ali zgodilo se je baš nasprotno, krščanstvo si je jelo zopet osvajati mesta. Po mnogih večjih mestih je krščansko gibanje tako živahno postalo, da poprej še po kmetih tako ni bilo. Vidi se, da večja politična zavest ni bila v kvar krščanstvu, pač pa v veliko neprimerno liberalcem. Ljudje se ne dajo več voditi s publicimi frazami, zahtevajo, da naj liberalci tudi vresničijo vse lepe stvari, katere so jim obetali. Vedno v širše kroge prodira prepričanje, do svobodo, katero so liberalci dali, je v prid le bogatim, da ložje izkoriščajo nižje ljudstvo.

Na Dunaju zgublja liberalizem postojanko za postojanko in umakniti se je moral že v notranje mesto, kjer je prava domena židovstva. Celo v mestni hiši niso več liberalci gospodarji, kar je pokazala poslednja volitev župana dunajskega. Liberalci se niso upali vzdržati svojega kandidata in tako indirektno priznali, da župan prestolnice katoliške Avstrije mora biti katolik. Zatajili so, seveda neradi, svoje načelo, da v javnih zadevah vera ne more priti v poštev. Zadnja volitev župana dunajskega je zmaga krščanstva nad liberalizmom.

Le predobro čutijo liberalci, da jim že prede, zato pa vedno stikajo po sredstvih, kako bi zatrli nepovoljno gibanje. V ta namen so tudi pristopili koaliciji. Po njih mnenju bi koalicija morala le gledati, da varuje povsod liberalcem njih postojanke. Pred vsem so pa od nje pričakovali, da bode zatrla krščansko-socialno gibanje na Dunaju. Kakor se

pa kaže, stvar ne gre gladko. Vsi faktorji koalicije ne zmatrajo v tem zmislu in tudi to krščansko gibanje ni tako, da bi je mogla kako začasno združenje strank prepričati. Krščanski socialisti vzlic koalicije vedno napredujejo.

Pa še nekega drugega sredstva so se liberalci poslužili proti krščanskim socialistom, jeli so pošiljati socialne demokrate proti njim v boj. To sredstvo pa ni dosti pomagalo.

Za dunajske socialne demokrate se prebivalstvo ni moglo naučiti, ker je vodijo židje. Židje so pa s svojim postopanjem popolnoma prišli ob zaupanje pri nižjem in srednjem ljudstvu. Sicer se pa kaže, da baš zveza s socialnimi demokrati utegne liberalcem še osodepolna postati. Socialni demokratje vedno energičneje zahtevajo občno volilno pravico, vodje se bi pač zadovoljili s tistimi 43 poslanci, ki bi jih jim dovolili liberalci, ali delavci bodo pa vedno odločnejše zahtevali občno volilno pravico in če vodje ne bodo hoteli z njimi naprej, pa jih bodo odrinili na stran. Motijo se liberalci, če mislijo, da bodo ustavili tok, katerega so sami sprožili, da bi uničili socialno gibanje, ta tok jih utegne le pobrati.

Krščansko socialno gibanje se pa razširjenja volilne pravice nema bati, ker ima svoje korenine v narodu, ne pa le v nekaterih privilegovanih razredih. Liberalno stranko pa čaka smrtni udarec, ako se volilni red tako preustroji, da bode državni zbor zares izražal mnenje prebivalstva.

Veliko upanje so imeli dunajski liberalci na nove cerkvene predloge na Ogerskem. Upali so, da se iz teh zakonov razlije tako močan liberalen tok po vsej Ogerski, da bode pluskal še k nam čez mejo. Da bi ogerska vlada zares v narodu našla dovolj podpore, da izvede svoje namene, bi se nade

dunajskih liberalcev bile kolikor toliko uresničile. Pokazalo se je pa, da je tudi mej ogerskim prebivalstvom še precej katoliške zavesti, le vzbuditi jo je bilo treba. Ta zavest se je vzbudila, ko je vlada prišla s svojimi predlogami, povsod se narod oglašal proti vladi. Celo v narodni kazini se je oglašil katoliški duh, da si bi poprej nikdo v njej ne bil iskal drugega kakor mažarizem. V Budimpešti se je sešel mnogobrojen katoliški shod, ki je jasno pokazal, da je večina ogerskega prebivalstva še verna. Liberalci ogerski imajo doma dovolj dela, in torej ne morejo prihiteti tostranskim njih somišljenikom na pomoč.

Katoliško gibanje, ki se je na Ogerskem pričelo, se pač ne bode kar ustavilo, temveč se bode vedno bolj širilo. Ta prememba mišljenja pod krono sv. Štefana bode gotovo le blagodejno vplivala na našo državno polovico.

Češka in Moravska sta veljali dosedaj za eminentno liberalni deželi. Res je iz teh dveh dežel dobival liberalizem največ podpore, ker že po svoji kulturi, premožnosti in velikem številu prebivalstva mogočno vplivata na politiko naše državne polovice. Tukaj moramo omeniti, da v verskem oziru tudi Staročehi niso bili zanesljivi, temveč so kaj radi podpirali liberalne nakane. Krivi so mnogo, da nismo dobili še verske šole v Avstriji. Da so Staročehi z vso odločnostjo podpirali konservativce, pa bi bilo šlo. Čas za to je bil ugoden. Poslednjih dve leti se pa tudi v teh dveh deželah pojavlja katoliški duh. Snujejo se katoliška društva, ki imajo že mnogo članov. Da govorilo se je celo že o katoliškem vseučilišču, vse to je jako značilno.

Tako se po vsej naši državi vzbuja neko sveža zdrava, krepka sapa, katera bode prej ali slej pomela s škodljivim liberalizmom. Seveda nakrat vse ne

LISTEK

Katoliška delavska družba v Zagorju ob Savi.

„Sedaj so najraznovrstnejše družbe, vzlasti pa delavske, mnogo bolj v navadi, nego so bile včasih. Mnogo stvari potrjuje tudi, da imajo po največ tajne ustanovitelj in da se njihova načela ne skladajo niti s krščanskim imenom, niti z državnim blagom, in ker so take družbe prevzela vsa dela, koder se kaj izdeluje, zato delujejo v to, da tisti morajo trpeti uboštvo, ki se nočejo družiti z njimi. Ker je taka, morajo jedno stvar izmed dveh hoteti krščanski delavci: ali morajo se vpisati v društva, koder je nevarnost za njihovo vero, ali pa morajo mej seboj sklepati društva in zvezavati svoje moči v ta namen, da bi se mogli srčno rešiti krivičnemu in neznosnemu zatiranju. Kdor noče, da bi najvišji blagri človekova prišla v največjo nevarnost, more li dvomiti, da se mora drugo izvoliti. Zato so velike hvale vredni tisti izmed naših, ki spoznavajo, kaj zahteva čas od njih in potem skušajo, kako bi pošteno pomagali delavcem.“

Tako govori naš Oče (okr. „Rerum novarum“ z dne 15. maja 1891). In sinovi poslušajo. Te misli, so že vzbudile po širnem svetu nebrojno delavskih društev s katoliškim imenom. Tudi v naši domovini se je jelo že gibati v tem obziru. Lansko leto smo

z veseljem poročali, kako slovesno se je osnovala katoliška delavska družba v Idriji, ki se že tako lepo razvita, in sedaj zopet z največjo radostjo poročamo, da je včeraj bil prvi slovesni shod posestrime ji katol. delavske družbe v Zagorju ob Savi. Kdor vé, koliko se je v zadnjem času zlasti mej rudarje zanesel veri sovražni duh, kako so socialistični agitatorji že jedenkrat trboveljske in zagorske delavce spravili v nesrečo, in kako nedeljo za nedeljo prihajajo iz Ljubljane in od drugod najeti trobentači socialno-demokratske stranke, ta bo gotovo umel ceniti zasluge farne duhovščine zagorske, pred. g. župnika Jakoba Groša in č. g. kapelana Fr. Hiersche-ja, ki sta z vsemi silami delovala za to, da bi osnovala i v mičnem Zagorju prepotrebno delavsko družbo na katoliškem temelju. Njun trud ni ostal brez uspeha. Do včeraj je štela družba, potrjena od vlade dne 31. jan. t. l. št. 908, že 118 udov in še vedno se oglašajo novi. In včeraj, Velikonočni ponedeljek, je pokazala, da je že trdne korenine pognala mej delavstvom in prebivalstvom zagorskim. Kdor se je udeležil prelepe včerajšnje slovesnosti, koder je družba prvih tako rekoč službeno nastopila, je odnesel najlepše spomine seboj.

Dopoludne že so naznanjali možnarji nekaj posebnega. Slovesna služba božja je bila vsa s slovesnostjo v zvezi. Cerkevni govornik dr. Jan. Ev. Krek je v svojem govoru dokazoval in z vzgledi pojasnjeval, da samo zveza s Kristusom ohranja člo-

veku zavest časti in dostojanstva, pogum in vstrajnost pri delu, srčnost v trpljenju in uboštvo in junaštvo v smrti. Družbe s katoliškim imenom imajo pa ravno namen v človeku ohraniti živ spomin na Odrešenika in s skupnimi močmi utrjevati upanje nanj.

Po govoru je pred. g. kakonik Klun blagoslovil društveno podobo svete družine. Po opravi se je v lepem sprevodu prenesla podoba v društveno stanovanje v gostoljubno hišo g. Habata, koder so se popoldne po drugi uri zbrali mnogobrojni gostje k prvemu slavnostnemu shodu. Kot vladni zastopnik je bil pričujoč okrajni glavar gosp. Grill. — Iz Ljubljane so se udeležili shoda gg.: poslanca Klun in Povše, dež. primarij dr. V. Gregorič in prof. Jan. Gnezda.

Predsednik č. g. župnik je najprej pozdravil vse goste in izrazil svoje veselje, da se je toliko zanimanje pokazalo že pri prvem shodu. Nato je prebral te-le telegrafične pozdrave:

Vrlim osnovecem in neustrašenim prvim članom pri Vas toli potrebnega in času primerne društva srčen pozdrav in gromoviti živio! Kako pomembna svečanost je bila ravno početkom teh dni! Spremljaj delovanje Vaše blagoslov božji v najbogatejši meri!

Podboj, župnik. Reismüller, nadzornik.

Petrečak, rentmajster. Šarec, kapelan.

Starišem in botrom novorojene družbe slava! Detetu pa dovolj dušne telesne hrane ter obilo bla-

gre, ker liberalci so si za svojega vladanja si postavili mnogo ograj. Veselo je pa, da moremo o Veliki noči, o vstajenju našega Odrešenika konstatovati, da živo krščanstvo vstaja po vsej Avstriji, da se liberalcem ni posrečilo, da bi nad njim za zmirom zagrnili grob. Nekaj časa se bodo liberalci še branili, ali nobena sila ne bo preprečila zmage krščanske ideje.

Politični pregled.

V Ljubljani, 27. marca.

Glas proti obveznemu civilnemu zakonu. V dunajskem jurističnem društvu je te dni imel slaven pruski jurist dr. Henrik Dernburg, član pruske gospodske zbornice in profesor berliskega vseučilišča znamenit govor. Govornik je govoril o tem, da vsako pravo mora imeti v ljudski fantaziji trdne korenine. Ako ne dobiva hrane iz ljudstva, vsako pravo zgublja svojo moč. S tega stališča je govornik obsojal civilni zakon. Ljudski fantaziji ne ugaja, če se akt, ki odločuje za vse življenje o osodi zaročencev, vrši brez vsacega višjega blagoslova. Tukaj pa ne gre le za čuvstvo, a za korist družbe in države, da poročenca spoznata že v obliki poroke, da sta poklicana, delati za daljšo zgradbo družbe. V tem oziru najbolj ugaja cerkveni zakon, ki je bil tudi več stoletij jedino običajen. Razvoj države je res prisilil, da se država bolj briga za zakone, ali za to zadošča, da dajo cerkveni organi na razpolago svoje matice. Za vodstvo matrik so tudi župni uradi pripravnejši, nego n. pr. v Nemčiji večkrat oddaljeni stanovski uradi. Civilni zakon zahteva se v imenu svobode vesti, ali v to zadošča fakultativni civilni zakon. Obvezni civilni zakon je baš nasilstvo vesti. Večkrat se prigodi, da se dva civilno poročita, ko sta se poprej dogovorila, da se bodeta potem tudi cerkveno. Po civilni poroki se pa jeden del skesa, dasi bi drugi del v civilno poroko niti dovolil ne bil, da se ni obljubilo, da civilni sledi cerkvena. Civilna poroka se v Nemčiji vrši tako preprosto, kakor kakšna kupčija in na poročenca ne napravi nobenega pravega vtisa o pomenu zakona. V Franciji je nekoliko bolje, ima mēr vsaj tribarveni prepas in govori o dolžnostih poročencev, ali cerkveni poroki se tudi ta poroka ne da primerjati.

Volilna reforma. „Przegľad“ misli, da grof Hohenwart ne ponovi svojega predloga o volilni reformi v skupni konferenci koaliranih klubov, ker je zadel na tako nasprotje pri katoliških poslancih na Gorenjem Avstrijskem in Štajerskem, pri Slovencih, moravskih Staročehih, Mladočehih in protisemitih. Uresničile se pa ne bodo želje Mladočehov, da bi volilna reforma uničila koalicijo. — Mi s poljskim listom nismo povsem enakega mnenja. Naloga koalicije je baš, izvesti volilno reformo. Kakor pa stvari sedaj stojé, pa ne bode tako lahko doseči kakega sporazumljenja, ker želje združenih strank se premalo vjemajo. Ko bi se pa ne moglo doseči nobenega sporazumljenja, bode pa naravno koalicija mo-

rala razpasti, naj potem pride karkoli. Tudi ne bode moč, dolgo odirati političnih vprašanj, ali ko pridejo politična vprašanja na vrsto, pa liberalci in konservativci ne bodo mogli več vkupe hoditi.

Kossuthovo truplo, pa tudi trupli njegove žene in hčere, ki sta dosedaj počivali v Genui, prepeljejo se v Budimpešto na stroške budimpeštanskega mesta. Nabira se pa tudi že, da se Kossuthu postavi velik spomenik. — V petek so bili v Budimpešti veliki neredi, ker zbornica ni dovolila, da bi se Kossuth pokopal na državne stroške in se zasluge njegove zakonito ovekovečile. Vojaki so delali red. Iz hiš so pa na vojake metali razne stvari, in so se pri tem posebno odlikovali nekateri časnikarji zbrani v svojem klubu. Pri teh izgredivih je več ljudij bilo poškodovanih. Jedni ženski izbili so oko, ker je kamen, namenjen na vojake, va-njo priletel. Zaradi tega so pa v soboto povsod vojake močno pomnožili, da so vzdržali red. Vsled tega se v soboto red ni motil. — Sicer pa moramo omeniti, da so se izgrediv v petek zvečer okoristili tudi drugi elementi, katerim ni bilo toliko za proslavljanje Kossutha. V več prodajalnic so razgrajaleci vlomili in več rečij razbili, kar kaže, da so anarhisti tukaj imeli roko vmes. Sicer je že davno znano, da je v Budimpešti več takih nezadovoljnih življev, ki bodo gotovo porabili vsako priložnost, da bodo kaj razrušili. V Budimpešti se tudi kaže, da je anarhizem povsod liberalizmu za petami.

Metropolit Klemen. Razpor mej trnovskim metropolitom Klemenom in bolgarsko vlado ni poravnán, če tudi ga je knez pomilostil. Metropolit še ni odstavila sveta sinoda od njegove škofije in se on torej smatra še vedno za glavarja trnovski škofiji. Hotel je iz zapora naravnost v Trnovo. Bolgarska vlada mu je pa naznanila, da ga pusti bivati drugod v Bolgariji, kjer koli hoče, le v Trnovo naj ne hodi. Ker pa metropolit, ki je znan po svoji odločnosti, ne more odjenjati, se bolgarska vlada obrne do sinode, da bi ga odstavila. Ako jej sinoda ne ustreže, utegne priti vlada v zadrege. V Trnovem se je bati izgrediv, ako se povrne. Ondu ima namreč metropolit mnogo pristašev, pa tudi mnogo hudih nasprotnikov. Ko bi metropolit se povrnil, bi prvi mu hoteli prirediti slovesen vsprejem, poslednji ga pa preprečiti, in prišlo bi do pobojev, kar pa vladi ne more biti ljubo, ker vladi neprijazni listi bi zopet imeli priložnost, pisati o nenormalnih razmerah v Bolgariji.

Badenski katoliki stavili so v deželnem zboru predlogo, da naj se premenita zakona o verskih redih in pa zakon o misijonih. Da bi v poslednjem oziru kaj dosegli, so se v odseku katoliki pridružili predlogu socijalnega demokrata dr. Rüdla, da bodo misijoni pod milim nebom podvrženi badenskemu društvenemu zakonu. Misijoni se bodo torej smatrali kot navadni ljudski shodi, ki se bodo morali naznaniti oblastvom 48 ur poprej, ako bodo pod milim nebom. Oblastvo jih bode nadzorovalo in

jih bode smelo razpustiti, če se mu bode zdelo, da so nevarni državi in javni varnosti. Upati je, da se tudi v zbornici za ta predlog dobi večina, ker ga bodo podpirali tudi socijalni demokratje. Taka prememba zakona pač popolnoma ne ugaja katolikom, ali pri sedanjih razmerah se več doseči ne da. Socijalisti niso ravno nasprotni, da bi se za misijone dovolila popolna svoboda, ali v tem slučaju zahtevajo tako svobodo za vsakršne shode.

Razgled po slovanskem svetu.

Katoliška cerkev v Rusiji.

Tako abotna, kakor „Diritto croato“ ali suhi „Parlamentär“ braniti rusko uradništvo, češ da ničesar ne dela v kvar katoliški cerkvi, je pač malokatera stvar. Da bosta imela priložnost zopet kako napadati nas, jima danes po izvirnem poročilu izpišemo nekaj cvetja vzrastlega na ruskih birokratičnih tleh: V Zmudkah (gub. Kovno) je zgorela cerkev. Ker župnik ni imel cerkve, je prenesel Najsvetejše v neko prazno gospodarsko poslopje in je tam imel službo božjo. Zato je vlada župnika poslala na Sibir, ker je brez vladnega dovoljenja napravil si novo cerkev. Dekan je na njegovo mesto delegoval kapelana. Zato ga je vlada kaznovala s 150 rublji in kapelana za 50 rubljev, ker je še dalje opravljal farna opravila. — V Vycholietu (gub. Vilno) je vlada zaprla kapelico, češ, da je nepotrebna. L. 1878. je prišel ukaz, da je po kapelicah dovoljeno imeti službo božjo samo po enkrat na teden in sicer v petek. Sedaj jih že razdirajo. — Za l. 1894. so prepovedali v Litvi tiskati koledarje po gregorijanski štetvi, marveč so uveli povsod razkolni koledar. Katoličani sedaj ne morejo niti vedeti, kedaj so njihovi prazniki. Za milijone katoličanov ni pravic in ne kaže se strpnost do njih niti v tako malenkostnih stvaréh. — O Kantakuzenu, ki je imel preiskavati grozovitosti v Krožah, pripovedujejo to-le zgodbo. Poljak Bortkievič je imel lepo posestvo Zučaj, 21 tisoč juter v obsegu, ki je bilo precej zadolženo pri banki. Kantakuzen bi je bil rad dobil in gubernator je ukazal lastniku naj posestvo proda za tisto ceno, kolikor je banki dolžan, ker sicer ga da zapreti. B. je poznal gubernatorja in je za izgubo nekaj tisoč rubljev prodal posestvo — Kantakuzenu, ki je seveda lepo poročal v Petrov grad o ljubeznivem gubernatorju. — Nedavno je raznesel brzjav po svetu, da je car ukazal katoliškim duhovnikom rabiti pri dopisovanju s svojo duhovsko gosposko — ruski jezik. Prepis tega ukaza so dobili vsi okrajni načelniki, naj pazijo je-li duhovniki zadoščajo temu ukazu. Tedaj ima policija pravico odpirati pismo, ki je piše duhovnik dekanu ali škofu, je-li pisano v pravi rusčini. Najširje delovanje se odvarja policiji in novih kaznij se obeta brez broja. — Neki stari duhovnik je pisal mlademu sobratu, „da gospodstvo satanovo na zemlji ni trajno.“ Ta list je steknola policija in si ga je tako razložila, da se tu gotovo govori o ruski vladi. Duhovnika so zaprli; preiskava

goslova božjega! „Katoliško društvo rokodelskih pomočnikov“ v Ljubljani.

Katoliški delavski družbi na Toplici, naj Bog obilni blagoslov podeli, da se bo to zgodilo, naj ji bo podlaga vera Kristusova, njen cilj in konec pa čast božja. Klofutar, stolni prošt.

Poleg tega je došlo mnogo pismenih pozdravov.

Kanonik Klun pozdravlja katoliško delavsko v imenu „Katol. polit. društva“ v Ljubljani in izraža svoje veselje, da se je ustanovilo novo društvo, katero bode pomagalo širiti med narodom slovenskim krščanska načela, na katera se mora naslanjati ne le družinsko, ampak tudi društveno in javno življenje. Da so ta načela edino prava, dokazoval je v izvrstnem cerkvenem govoru dr. Krek. Res je pa tudi, da prizadevajo človeku truda in težav, katerih se pa pravi kristijan ne ustraši. Ko je v starodavnih časih slavni kartaški vojskovodja Hanibal svojo vojno peljal čez visoke planine, da bi mogočne Rimljane doma na Italijanskem napadel, jeli so njegovi vojaki zaradi neizmernih težav omagovati in godrnjati. To zapazivši stopi Hanibal pred nje in jim pravi: Vi trpite lakoto in žejo, vaš vojskovodja Hanibal tudi; vi trpite hud mráz in vre menske nevihte, Hanibal ravno tako; spominjajte se torej v svojih stiskah, da Hanibal koraka pred vami! Ravno tako se mora vsak kristijan pri svojih obilnih skušnjavah in težavah misliti, da Kristus hodi pred njim, da je on premagal vse zopernosti, in da jih z njegovo pomočjo moremo premagati tudi mi!

Dvojna pa je potrebščina, za katero je treba skrbeti človeku; jedna zadeva njegov duševni, jedna njegov gmotni stan. Za prvo skrbi sv. cerkev, katero je Kristus postavil, ki je razposlal svoje apostelne po celem svetu, in katero vladajo njihovi nasledniki papež in škofje, ki jih je postavil sveti Duh, da vladajo cerkev Božjo. Za drugo skrbi posvetna oblast, katera je po zagotovilu sv. aposteljna tudi od Boga postavljena in ki nosi moč v blagor vsem dobrim, v kazen pa njim, ki hudo uganjajo. Najvišji oblastnik te posvetne moči je naš presvitli cesar Franc Jožef, ki z enako ljubeznijo ljubi vse narode in čigar radodarna roka neizmernih dobrot vsipa na vse podložnike, ki v svojih stiskah pri njem iščejo pomoči, kar nam dan za dnem spričuje javni listi. In kakor so Slovenci vsigdar zvesto udani svojemu Bogu in njegovemu namestniku papežu in svojim škofom in duhovnom, enako zvesto so udani tudi svojemu vladarju, kateremu zvestobe še nikdar niso prelomili. Še se spominjamo mnogi prekrasne slavnosti, katero smo leta 1883 v pričujočnosti našega preljubljenega cesarja obhajali v spomin, da habsburška rodbina že 600 let vlada v naših deželah. Ta slavna rodovina je imela v začetku nove dobe veliko dežel pod svojo oblastjo, ker ni posedovala samo svojih sedanjih dežel, ampak še mnogo drugih kronovin v Evropi in novo najdene dežele v Ameriki, tako da solnce v njenem kraljestvu nikdar ni zahajalo. Mnogo teh dežel in pokrajin je zgubila, bodisi da so ji bile odvzete po

nesrečnih vojskah, bodisi da so se nekatere same spuntale zoper svoje vladarje. Ali se tem deželam zdaj bolje godi, kakor nekdanj, bi si ne drznil trditi, to pa smem izreči, da naša dežela cesarju nikdar ni prelomila svoje zvestobe. Ko so se bili spuntali zoper cesarja Friderika II., ki je ustanovil ljubljansko škofijo, celo njegovi najožji deželani in ga oblegali v njegovi palači, so mu ravno naši predniki pod svojim glavarjem Schauenburgom prihiteli na pomoč in ga rešili iz rok puntarskih Dunajčanov. V začetku tega stoletja je bila naša dežela prišla pod francosko oblast, ki si je mnogo prizadevala, da bi pridobila srca novih podložnikov, ki je zidala mostove, delala ceste, osuševala močvirje in si pridobila toliko veljave, da v nekaterih krajih še zdaj ljudje davke imenujejo franko. Ali vendar se naši ljudje niso mogli privaditi nove vlade in so bili neizmerno veseli, ko so bili Francozi pregnani iz naše dežele in so zopet prišli pod svoje stare habsburške vladarje. Kjer-koli torej naš krščanski narod obhaja kako slovesnost, spominja se poleg sv. Očeta tudi svojega vladarja, kakor tudi sveta cerkev pri sv. maši ob enem, kakor za p p za in škofa, moli tudi za presvitlega cesarja. V tem duhu hočemo tudi mi pričeti delovanje katoliškega delavskega društva, zato Vam vsem gotovo in srca govorim, ako zakličem: Bog živi in obrani sv. Očeta Leona XIII. in našega presvitlega cesarja Franca Jožefa I.!

(Dalje sledi.)

se je vlekle leto dni; konečno so ga poslali na Sibir. — Nekaj duhovnikov so zadnji čas zopet zaprli in administrativnim potom t. j. brez obsodbe in utemeljevanja poslali na Sibir, češ, da so nelojalni. Jeden izmed njih je od vlažnosti v ječi in na potu dobil revmatizem in je oslepel. Brez koščka kruha za vzdrževanje so ga odložili na odločenem mestu. — Škofu Kulinskemu v Kelesah so za kazen utrgali plačo s 5000 na 3000 rubljev. S tem se mora živiti in vzdržavati sebe in pisarno.

Socijalne stvari.

Katoliškim delavskim društvom!

Osrednji odbor katoliških delavskih družb v Švici razpošilja ta-le poziv vsem pobratimnim društvom:

„Švicarski delavski shod v Bielu dne 3. aprila 1893 je jednoglasno pritrdil predlogu g. narodnega svetnika dr. Decurtina-a, da skliče za l. 1894 mejnarodni delavski shod za delavsko varstvo. Vodstvo švicarske delavske zveze je odločilo mesec avgust 1894 in za kraj — Curih. H krati je razposlalo delavcem vseh dežel vabilo. V milostnem pismu je naš svetli oče Leon XIII. g. narodnemu svetniku dr. Decurtinu to misel najtopleje priporočil. Posebno je pohvalil skupno sodelovanje različnih struj v vseh onih nevtralnih obzirih, kjer se lahko doseže zboljšanje socijalnega stanja delavcev. Osrednji odbor zveze katoliških moških in delavskih družb je sklenil ne samo udeležiti se po odposlancih svoje zveze, ki tako že pripada švicarski delavski zvezi, marveč pozvati tudi katoliška delavska društva vseh dežel, naj bodo na tem shodu čim najštevilnejše zastopana. Zato v živo pozivljemo vsa katoliška društva za delavce in delavke, naj pošljejo svoje zastopnike k temu shodu za delavsko varstvo.

Sloveča okrožnica Leona XIII. o delavskem vprašanju je naložila državi dolžnost, da vse potrebno ukrene v varstvo duševnih in gmotnih blagrov delavskega stanu. Kot sredstvo zahteva izrecno modro ravnanje nedeljskega počitka, dnevnega časa za delo, ženskega in otroškega dela. In to ravno je na dnevnem redu nameravanega mejnarodnega shoda“.

Nemški socijalisti so odklonili to vabilo. Ali je tedaj njihovo sovraštvo do katoliškega imena večje, nego njihova skrb za lastno korist? Nadejamo se, da bo tudi Avstrija dobro zastopana in le želili bi, da bi se poleg katoliških delavcev udeležili v obitem številu tudi socijalni demokratje. Do gotove meje so sedaj oboji lahko popolnoma jedini. Akcijski program za sedanost je lahko obojim enak! Še-le v prihodnostjo se jim bude križala pota!

Dnevne novice.

V Ljubljani, 27. marca.

(Presvetli cesar) pripelje se v četrtek v Opatijo. Skozi Ljubljano pelje se cesar ob 4. uri 13 m. jutraj.

(Slovesni sprevodi Vstajenja Gospodovega) vršili so se letošnjo Veliko noč zaradi lepega vremena posebno veličastno po Ljubljani in jednako tudi po deželi. V stolni cerkvi vodili so sprevod prevz. gospod knezoškof, procesije so se udeležili načelniki raznih oblastev.

(Prevzvišeni gospod knezoškof ljubljanski) odpeljali so se danes opoldne z brzovlakom na Dunaj, kjer se udeležé škofovskih posvetovanj

(Požar.) Veliko soboto popoldne pogorela je v Črni nad Kamnikom tovarna za pripravljanje kaolina. Posestnik je žid Roth z Dunaja. Splošno milujejo delavce tovarniške, ki so ob ves zaslužek, in sosednega posestnika Spotikarja, kateremu je ogenj tudi uničil vsa gospodarska poslopja; hiša, koja so z največjim naporom rešili, je poškodovana. Kako je ogenj nastal, se ne vé nič gotovega.

(Umrla) je in bila danes pokopana v Selihi nad Škofjo Loko mati ondotnega župnega upravitelja in kanonika gospa Sušnikova. Plućnica spravi je blago ženo v prezgodnji grob. Naj v miru počiva.

(Zakrament sv. birme) bodo letos lavantinski mil. knezoškof delili 1. v dekaniji Maribor l. br.: dne 13. maja v stolni cerkvi, 14. maja pri Sv. Martinu pod Vurbergom, 15. maja pri Sv. Petru pri Mariboru, 17. maja pri Sv. Barbari pri Vurbergu, 19. maja v Gornji Sv. Kungoti, 20. maja v Selnici, 21. maja v Kamnici in 22. maja pri Sv. Marjeti na Pesnici. 2. V dekaniji Smarje: 27. maja na Sladki gori, 28. maja v Zibiki, 29. maja v Šma-

riju, 30. maja pri Sv. Štefanu, 31. maja na Žusnu, 1. junija v Slivnici, 2. junija v Dramljah, 3. junija pri Sv. Jurju ob južni železnici, 4. junija pri Sv. Vidu pri Ponikvi in 5. junija na Ponikvi. 3. V Celjski dekaniji: 1. julija v Celjski farni cerkvi, 2. julija u Celjski nemški cerkvi, 3. julija v Grižah, 4. julija v Žalcu, 5. julija pri Sv. Petru ob Savinji, 7. julija v Galiciji in 8. julija v Teharju. 4. V Bražlovski dekaniji: 14. julija pri Sv. Andražu na Polzeli, 15. julija v Braslovčah, 16. julija pri Sv. Martinu na Paki, 17. julija na Gomilskem, 18. julija na Vranskem in 19. julija pri Sv. Jurju pod Taborom.

(Gosp. ces. svetnik Ivan Murnik) je z ozirom na poslednje želje svoje rajne gospe soproge 100 gld. za reveže, ki ne beračijo, po 50 gld. za Lichten-thurnovo dekliško sirotišče in za „Marianum“, 25 gld. pa za Elizabetino otroško bolnico v Ljubljani podaril in gospoda mestnega župana naprosil, da te zneske izroči svojemu namenu.

(Naznanilo.) Jutri dne 28. marca, ob 10. uri dopoldne, je knjižnica ranjcega g. dr. Semena odprta čč. gg. duhovnikom, ki se za-njo zanimajo. — Knjige so na razgled v stolnem župnišču, kjer je rajni gospod stanoval. Odborn. načelnik.

(Osebnosti s Koroškega): Srebrni križec za zasluge je dobil vpokojeni sluga dež. vlade v Celovcu Jernej Čemernjak. — Notar dr. A. Raibinger v Borovljah je premeščen v Maribor. — Učitelj Hugo n Moro v Smohoru je imenovan za c. kr. okr. šolskega nadzornika za šolski okraj Smohor. Nad tem imenovanjem se bo marsikdo začudil, ali pa tudi ne! Omenimo le, da je H. Moro posebno vnet agitator na nemški „Schulverein“ in da je sloviti „parteitag“ v Celovcu pozdravljal s pesmijo, v kateri besni proti slovenskemu ljudstvu koroškemu: „Vernichtung muss ihm werden — Dem Drachenwurm, der wieder wachsen will! — Zermalnen muss der Kärntner ihn, das merket, — Zermalnen, ja! ehvor er gross geworden!“ — In ta mož bode odslej nadzoroval šole, v katerih se šola večinoma slovenska deca! Vidi se pa tudi, da ta učitelj ni zastoj bruhal ognja in žveplja na Slovence; žel je zato lepo plačilo. Ali se potemtakem smemo še čuditi, da ga v sovraštvu do Slovencev posnemajo drugi naši „volksbildnerji“?!

(Kje smo?) Zalostno je — tako nam piše nekdo z dežele — ako v središču Slovenije — namreč v beli Ljubljani — c. kr. poštni urad prezira na svojih poštinih pečatih naš mili slovenski jezik. Prepričali smo se — in to obsojamo najodločnejše — da oddelek c. kr. pošte za predajo nakaznic v Ljubljani ima samonemški pečat: „K. k. Stadtpostexpedition N. 1 Laibach“. Sedaj, ko se je vnela po deželi neka agitacija v prid tudislovenskih poštinih pečatov, bila bi dolžnost, da se v Ljubljani v prvi vrsti ozirajo na to, kajti sramotno bi bilo in tudi je, da nas v našem središču prezirajo, kjer smo mi doma. Zahtevalo se je v deželnem zboru tudislovenski napis na državnem poslopu za pošto in brzojav v Trstu — temveč se mora najodločnejše zahtevati slovenske poštne pečate v Ljubljani. V Ljubljani smo Slovenci v večini, torej bi morali pečati nositi slovensko-nemški napis in ne samonemški. Ako se v Dalmaciji jemlje pri pošti ozir na hrvatski jezik v prvi vrsti na takšnih pečatih, in potem še le na italijanski — zakaj se ne bi tudi na Slovenskem to doseglo. Zader je še vedno v italijanskih rokah, vendar tudi v njem nosijo poštni pečati v prvi vrsti hrvatski napis — Ljubljana pa ima v mestnem zastopu radikalno slovensko večino, ki bi mogla v tem oziru tudi nekaj storiti. All'erta!

(Rimsko grobišče.) Pri kopanju gramoza za nasipanje nove vozne ceste, ki bode vodila skozi vas Grad k farni cerkvi, zadeli so na staro pokopališče. Mrtveci leže z obrazi proti vzhodu obrnjeni; nekateri v lesenih duplinah koritom podobnih. Izkopin se pri njih malo dobiva, kar označuje revščino tedanjih prebivalcev. Moškim je navadno priložen nož; ženske imajo uhanje iz brona, nakičene z raznobarvenimi biseri iz feničanskega stekla. Denar, ki so ga našli, je iz dobe Juliana-odpadnika ali Joriana (359 do 364). Veščak g. Alfonz Müllner, ki si je grobišče ogledal, meni, da je služilo nekdanjim rudarjem, ki so todi kopali železno rudo.

(Za ribiče.) Visoko c. kr. kmetijsko ministerstvo je odredilo z odlokom z dne 13. marca t. l. št. 392, da se vrši petdnevni poučni tečaj za ribiče po pred-

ogih samostalnega ribarskega odseka podpisane družbe in da poučujeta gg. Ivan Franke, c. kr. profesor ter načelnik imenovanemu odseku, in Josip Hubad, c. kr. gimn. profesor. Vsled tega razglasuje podpisana družba sledeče: 1. Tečaj so bo vršil od dne 15. do 20. aprila t. l. v riborejnem zavodu imenovanega odseka na Studencu pod Ljubljano. 2. V tečaj se sprejmo le ribiči, drugi pa izjemno le v uvaževanja vrednem slučaju. 3. Vsak obiskovalec tečaja dobi po 2 gld. na dan ter z ozirom na oddaljenost njegovega doma od Ljubljane primerno odškodnino za pot. 4. Prošnje za sprejem v tečaj je predložiti najkasnejši do dne 8. aprila t. l. podpisani družbi. Prošnjam je priložiti potrdilo pristojnega županstva, da se prosilec z ribištvo živi.

C. kr. kmetijska družba kranjska.

(Kranjsko vino- in pivopivnico) otvoril je v Ljubljani v Slonovih ulicah g. J. Paulin. Ondi se točijo pristna dolenjska, isterska namizna vina, razna specialna vina in slovito bavarsko črno pivo. Natančneje v priobčenem inseratu.

(Obesil) se je 22. t. m. po noči 30letni Jurij Ovek iz Predoselj, in sicer s pasom na vratih neke gostilne. — Nevarno se je obstretil v desno prsno stran dne 22. t. m. 26letni posestnik Peter Porenta od Sv. Duha. Najbrž se mu je zmešalo vsled mnogega pijančevanja.

(Reške novice.) Poroča se nam: Lahko je ponosno zdaj to moderno mesto, tri „znamenite“ može si je imenovalo častne meščane: Wekerle, Czaky in Czilagy so ti srečni imenovanci. Zdaj že lahko mirno spijo. — Reška peštanska deputacija se je srečno vrnila iz Budimpešte; na prste bi bil lahko vse naštel, mej njimi vsaj dva nerojena Rečana. Čudno vendar! Govori se, da v Budimpešti bila je deputacija velika; kako to? Prav lahko, saj ni nikomur na čelu zapisano, da je iz Reke prišel, zadostuje kokarda na prsih, katerih je odnesel seboj nekdo poln žep, in glej, naenkrat vse polno Rečanov v Budimpešti! — Da je Reka mažarska, treba že mladino učiti in s tujim duhom jo navditi, zato so praznovali od mažarske vlade odvisne šole, deške in dekliške, 15. dan marca, tudi mažarska gimnazija. Ni manjkalo tudi primernih govorov izmed učiteljskega obojja. — Nekoliko mažarskih dijakov bilo je že na Reki, kjer so jim mesto razkazovali njih reški gimnazijski drugovi ter jih tudi spremili v Opatijo. Šli so potem nadalje v Benetke. — 17. t. m. došla je iz Malte lepa angleška ladija ter odpula hitro v Opatijo na dispozicijo nemški cesarici. — Tatove, ki so drzno okradli kapelico cerkve sv. Vida, so vendar-le vlovili. Ko so to še tisti večer zvedele ženske po starem mestu, „gomilarice“ so hotele kar vdreti v ječe, da po svoje kaznujejo in raztržejo zločince. Jeden je izdal še druga dva, s katerima je izvršil vse tatvine, ki so se dogodile tukaj v zadnjih dveh letih, katere niso bile ravno velike, od 40 do 200 gld. — Dne 10. in 11. t. m. bil je potres, precej se je zemlja stresla in zagromelo je prav močno, vendar brez škode.

(Bruno), 21. marca. Dan za dnevom se čujejo tožbe iz nemškega tabora, kako jih Čehi zatirajo in preganjajo. Vsegamogočni in napihnjeni Germani menda menijo, da so Čehi v svoji lastni deželi le tuje, in oni gospodarji. Odtod njih tako prijateljsko obnašanje proti vsakemu, kdor ni „ein echter Deutsche“, V Mor. Ostravi so nabili v svoji gorečnosti dva Čeha, ki sta se v gostilnici Lindenthalovi v svoji materinščini pomenkovala. Tudi v Šternberku so pokazali svojo miroljubnost, ko so razbili vsa okna v društvenih prostorih bralnega in pevskega društva „Moravan“. — V Mor. Ostravi je začel izhajati nov delavski list v katoliškem duhu „Zájiny dělnictva“. Da bi bili z njim pričeli vsaj pred 5 leti. — Strah napolnuje liberalce pred katoliškim shodom; radi bi ga uničili. Za to pišejo, da sta si olomuški nadškof in brnski škof neprijazna, da se olomuški primas jezi nad tem, ker bode shod v Brnu, sam bi ga pa rad imel v Kromerizu. Ze prerokuje tudi, da je shod v Brnu nemogoč, ker so že enkrat razbili socijalisti zborovanje katoličanov v reduti in tako naprej. Tako hočejo spraviti v katoliško stranko razdor. Preveč naj se le nikar ne trudijo. — Na Moravskem se nahajajo prostozidari. V židovsko liberalnem „Tagesbotu“ se bereta dva inserata: „... bratje, jutri loža“, in drugi „... bratje, pomagajte hitro nesrečni sestri. Naslov v „Tagesbotu“. Čudno, da tega vlada dosedaj še ni opazila in potrebnih korakov storila. Uradi tako pridno pazijo na katoliška društva, morda si bodo ogledali inserate tripičnih bratov.

Društva.

(Letno poročilo „Slov. planinskega društva“) v Ljubljani za I. društveno leto 1893, je objavljeno v posebni 20 strani broječi knjižici. Razven letnega poročila nahajamo v knjižici računski zaključek za l. 1893, imenoma so našete poti, katere je „Slov. planinsko društvo“ zaznamovalo minolo leto; objavljen je spis: „Novi pot na Rinko od Savinjskega sedla“, spisal Fran Kocbek. — V odboru društva so gg.: Fr. Orožen, načelnik, dr. J. Furlan, namestnik, Anton Mikuš, tajnik, Josip Hauptman, namestnik, Ivan Soklič, blagajnik, Fran Tavčar, namestnik, Fr. Triller, gospodar, Iv. Hrasky, L. Wölfling, odbornika. — Poleg glavnega odbora je minolo leto posloval tudi markacijski odsek z nastopnimi gg.: Vinko Borštner, Josip Hauptman, Ivan Hrasky, Iv. Korenčan, Iv. Krulec, A. Škof, L. Wölfling.

Telegrami.

Dunaj, 26. marca. Cesar je vsprejel v zasebni avdijenciji japonskega princa Komatsu. Zvečer je bil pri cesarju rodbinski obed, katerega so se udeležili nadvojvode in nadvojvodinje, kateri so na Dunaju, nadvojvodinja Marija Terezija, vojvodi Robert in Ulrik Virtemberski in japonski princ Komatsu.

Dunaj, 25. marca. Knez bolgarski, Ferdinand, je dopoldne prišel semkaj in se je zvečer povrnil nazaj.

Dunaj, 25. marca. Četrty avstrijski socialnodemokratski shod se je otvoril v pričo 150 odposlancev.

Rim, 26. marca. Včeraj je nastal v Montedoru, pokrajini Caltanissetti, povodom cerkvenega sprevoda poboj mej delavci žvepljenih rudnikov. Žandarmerija je morala delati red. Kolikor se vé, so štirje ranjeni.

Turin, 27. marca. Zjutraj došlo več odposlanstev, mej drugimi odposlanstvo budimpeštanskih dijakov. Tukajšnji časnikarji priredili so obed na čast tu nahajajočim se zastopnikov ogerskih časopisov.

Bruselj, 26. marca. Demisija Beernaerta in pa pravosodnega ministra se je vsprejela. Poslanec Desmet-Denayer je imenovan finančnim in poslanec Begerem pravosodnim ministrom. Minister notranjih stvari Burlet pa ministerskim predsednikom.

Že 20 let se premovana želodčna tinktura lekarja Piceollja v Ljubljani rabi zaradi blagodejnega vpliva in jo zaradi nizke cene (steklenica 10 kr.) lahko rabijo ubožci in bogatinje. 584 10 10-8

Vremensko sporočilo.

Dan	Cas	Stanje	Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v mm
opazovanja					
25	7. u. jut.	740-3	0-8	zm. vzh.	oblačno
	2. u. pop.	738-3	9-6	"	jasno
	9. u. zveč.	739-2	5-4	"	"
26	7. u. jut.	739-0	3-4	zm. jzap.	jasno
	3. u. pop.	737-0	8-6	"	"
	9. u. zveč.	737-2	6-0	zm. vzh.	"

Srednja temperatura obeh dni 5-3° in 5-0°, oziroma za 0-2° nad in 0-4° pod normalom.

Tuji.

23. marca.

Pri **Stons**: Vitez Haufe, dvorni svetnik; Fischer, inženir, s soprogo, z Dunaja. — Dejak iz Pulja. — Smerekar iz Mannheim-a. — Rabas s soprogo iz Višnje Gore. — Stark iz Iglave. — Böhm iz Ljubljane. — Posch iz Trsta. — Leder iz Gradca. — Gutmann, Geza, potovalec, iz Oseka.

Pri **Maliču**: Wodiczka, H. pl. Löhrer z Dunaja. — A. Hrindlbauer, sijakar, iz Opatije. — Ant. Brenner iz Varaždina. — Rahne iz Ilir. Bistrice.

Pri **bavarskem dveru**: Rank s Češkega. — Josip Čop iz Ribnice.

Pri **avstrijskem caru**: Alešovec iz Opatije. — Stibenec iz Maribora.

179 1

Globoko ginjeni naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem tožno vest, da je naša nepozabna soproga, oziroma mati, stara mati in tašča, gospa

Irena Keesbacher roj. Stutz

po dolgi in hudi bolezni, prejemši sv. zakramente za umirajoče, včeraj, v nedeljo dne 25. marca, ob 7. uri zvečer v Gospodu zaspala.

Pogreb bode jutri, v torek dne 27. marca, ob polu 6. uri popoldne iz hiše žalosti na Turjaškem trgu št. 6 na pokopališče pri sv. Kristofu.

V Ljubljani, dne 26. marca 1894.

Dr. Friderik Keesbacher, c. kr. vladni svetnik, deželni sanitetni poročevalec, soproga. — Klavdija Gorup roj. Keesbacher, Meta Reindl roj. Keesbacher, Marta Keesbacher, Friderika Keesbacher, hčere. — Josip Gorup, zasebnik, Ludovik Reindl, c. kr. nadporočnik, zeta. — Vsi unuki.

Stanje avstro-ogerske banke

dne 23. marca 1894.

(Brzojavno poročilo.)

Bankovcev v prometu

	gld.	414.588.000 (— 2.438.000)
Kovinski zaklad	"	279.041.000 (— 174.000)
Listnica	"	122.809.000 (+ 2.987.000)
Lombard	"	23.983.000 (— 833.000)
Davka prosta bančna rezerva	gld.	69.282.000 (— 1.331.000)
Državnih bankovcev je v prometu	gld.	334.349.000 (— 4.941.000)

Zahvala.

Slavni »Kmetki posojilnici ljubljanske okolice« izreka podpisani odbor najiskrenejšo zahvalo na blagohotnem darilu desetih goldinarjev, katere je v obćnem zboru dne 11. marca 1894 volila »Narodni Šoli« v podporo. Slava posojilnica ni samo njena ustanovnica, marveč je še vsakoltna dobrotnica ter s svojim blagim činom kaže izredno naklonjenost in priznanje društvenim namerom. Bog povrnil!

Iz odbora »Narodne Šole«.

V Ljubljani, dne 23. marca 1894.

Feliks Stegnar, načelnik.

Služba organista

pri dekanijiški cerkvi vipavski se vsled premešćenja dosedanjega organista takoj oddá.

Letna plača znaša zraven pogrebne štole 416 goldinarjev.

Prošnje naj se vložé pri cerkvenem predstojništvu.

Vipava, dne 21. marca 1894.

Matija Erjavec,

dekan.

172 3-3

Paulinova kranjska vinopivnica

v Ljubljani, slonove ulice šte. 52

toplo priporoča

namizno vino:

istrijanca rudečkastega liter	24 kr.
dto rudečega	28 kr.
* dto belega	28 kr.
tirolca rudečega	28 kr.
dto belega	28 kr.
dolenjsk. cvička rudečk.	32 kr.
dto dto belega	32 kr.

Z* zaznam. vina so iz obćeznanega vinokletarstva kneginje Hohenlohe

specijalno vino:

*Burgundca rudečega liter	40 kr.
*Sistijanca belega	40 kr.
*Zelenike (Riesling) bele	48 kr.
*Terana rudečega	48 kr.

Za pristnost popolno jamstvo.

Pivo:

fino bavarsko črno, iz znane pivarne Kundl (ustan. 1658), bavarski bokal (pol litra) 11 kr.

V množini nad 10 litrov v steklenicah, v hišo stavljeno ceneje liter po 1 kr., nad 50 litrov po 2 kr., in zunaj mesta nezadavčeno po 6 kr. — Na debelo mnogo ceneje.

176 3-2

Katoliška Tiskarna
priporoča raznovrstne
vizitnice
po nizki ceni.

Dobro se izplačljivi papir za nalaganje.

6%no
bolgarsko
državno
hipotekarno
posojilo.

V zlatu obrestljivo in povračljivo.

Hipotekarno zagotovljeno s prvo hipoteko na železnici Rušuk-Varna in Kaspijan-Sofija-Kistendil in na pristanišča Burgas in Varno.

Se more podražiti, ker te obligacije stojé še kacic 8 odstotkov pod zlatim pari-kurzom in je torej pričakovati da se jim poviša kurz, posebno ker veliko dohodkov donasajo.

Popolno davka in pristojbin je prosto za sedaj in za vso prihodnjost.

Donaša po sedanjem kurzu okolu 6%, odstotka.

Po dnevnem kurzu dobi se pri 58 40-8

menjarnični delniški družbi **„Mercur“**, Dunaj, I., Wollzeile 10.

Dunajska borza.

Dne 27. maroija.

Papirna renta 5%, 16% davka	98 gld. 20 kr.
Srebrna renta 5%, 16% davka	98 " 05 "
Zlata renta 4%, davka prosta	119 " 65 "
4% avstrijska kronina renta, 200 kron	97 " 95 "
Akeije avstro-ogerske banke, 600 gld.	1022 " — "
Kreditne akeije, 160 gld.	371 " 50 "
London, 10 funtov strl.	124 " 50 "
Napoleonador (20 fr.)	9 " 89 "
Cesarski cekini	5 " 85 "
Nemških mark 100	60 " 92 1/2 "

Dne 24. maroija.

Ogerska zlata renta 4%	118 gld. 20 kr.
Ogerska kronina renta 4%, 200 kron	95 " — "
4% državne srečke l. 1854., 250 gld.	149 " — "
5% državne srečke l. 1860., 100 gld.	158 " 90 "
Državne srečke l. 1864., 100 gld.	196 " 50 "
Zastavna pisma avstr. osr. zem. kred. banke 4%	98 " 60 "
4% kranjsko deželno posojilo	97 " 60 "
Kreditne srečke, 100 gld.	197 " 50 "
St. Genois srečke, 40 gld.	70 " — "

4% srečke dunajske parobrodne družbe	143 gld. — kr.
Avstr. rudečega križa srečke, 10 gld.	18 " 60 "
Rudolfove srečke, 10 gld.	23 " 75 "
Salmove srečke, 40 gld.	74 " — "
Waldsteinove srečke, 20 gld.	50 " 50 "
Ljubljanske srečke	23 " 25 "
Akeije anglo-avstrijske banke, 200 gld.	154 " — "
Akeije Ferdinandove sev. želez. 1000 gl. st. v.	2945 " — "
Akeije južne železnice, 200 gld. sr.	107 " 50 "
Papirnih rubeljev 100	134 " 25 "

Nakup in prodaja

vsakovrstnih državnih papirjev, srečk, denarjev itd. Zavarovanje za zgube pri izrebanjih, pri izrebanju najmanjšeza dobitka. Kulantna izvršitev naročil na borzi.

Menjarnična delniška družba

„MERCUR“
Wollzeile št. 10 Dunaj, Mariahilferstrasse 74 B.

Pojasnili v vseh gospodarskih in finančnih stvareh, potem o kursnih vrednostih vseh špekulacijskih vrednostnih papirjev in vestni sveti za doseg kolikor je mogoče visocega obrestovanja pri popolni varnosti

naloženih glavnice.